

شماره ۸۴، پاییز ۱۳۸۸

رژوش‌های آبخیزداری

(پژوهش و سازندگی)

کاربرد سامانه های اطلاعات جغرافیایی در پهنه بندی پارامترهای رطوبی (مطالعه موردی مناطق دیم مغان و اردبیل)

- اصغر مهربان، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)
 - امیر غریب عشقی، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان) (نویسنده مسئول)
 - غلامرضا خلیلزاده، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)
 - کمال شهبازی، عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل (مغان)
- تاریخ دریافت: اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ تاریخ پذیرش: اسفند ماه ۱۳۸۷
تلفن تماس: ۰۹۱۴۳۵۱۰۶۴۲
Email: dara_eshghi@yahoo.com

چکیده

شناخت اقلیم و بررسی نیازهای اکوفیز یولوژیک گیاهان زراعی از مهمترین عوامل مؤثر در تولید محصول است. با بررسی امکانات بالقوه اقلیمی و رطوبی در مناطق مختلف میتوان توان تولیدی آنرا مشخص و حداکثر بهره برداری را بعمل آورد. برای این منظور اطلاعات مربوط به پارامترهای آب و هوایی ۷ ایستگاه هواشناسی موجود در منطقه مورد مطالعه که دارای آمارهای بلند مدت بودند، جمع آوری و مورد تحلیل قرار گرفتند. پارامترهای مورد بررسی عبارت بودند از: میانگین دمای ماهانه، مینیمم دمای ماهانه، ماکزیمم دمای ماهانه، ضریب حرارتی (GDD)، میزان بارندگی سالیانه، ضریب خشکی و تبخیر و تعرق پتانسیل. به منظور پهنه بندی پارامترهای آب و هوایی و تعیین توزیع فضایی آنها، مدل دیجیتالی ارتفاع (DEM^۱) منطقه با استفاده از GIS (نرم افزار ILWIS) ترسیم و سپس همبستگی بین پارامترهای اقلیمی و ارتفاع تعیین شدند. در این تحقیق با استفاده از داده های آب و هوایی موجود منطقه نمودارهای مربوط به بیلان رطوبی هر کدام از ایستگاه های نمونه برداری شده ترسیم و الگوی رطوبی برای هر کدام از این ایستگاه ها ترسیم گردید. همچنین با استفاده از الگوهای بیلان رطوبی منطقه و اطلاعات آب و هوا با استفاده از نرم افزار ILWIS نقشه های پهنه بندی مربوط به پارامترهای آب و هوایی مورد نظر برای کل منطقه ترسیم گردید. برای پهنه بندی از روش عامل محدودیت (SLA^۲) هر کدام از پارامترها با توجه به میزان اهمیت آن ها در دیم کاری منطقه استفاده گردید که در نهایت منجر به تولید نقشه های پهنه بندی منطقه از نقطه نظر پارامترهای مختلف گردید. هدف از اجرای این تحقیق تعیین و بررسی امکانات بالقوه رطوبی منطقه و تعیین چگونگی انطباق آن ها با نیازهای کشاورزی دیم در منطقه می باشد.

کلمات کلیدی: اقلیم، مغان، اردبیل، ILWIS، GIS.

Watershed Management Researches (Pajouhesh & Sazandegi) No 84 pp: 2-11

Using of geographical information systems for landscaping of humidity parameters**(Case study: Moghan & Ardabil dryland regions)**

By: A.Mehraban. (Corresponding Author, Tel: +989143510642) A.Gharib Eshghi. G.Khalilzadeh. K.Shahbazi

Scientific Members of Agricultural Research Center of Ardabil Province

Study of climate and eco-physiological needs of crop plants can be of from important factors in crop production. With study of, humidity, water and climate potential in different areas, researchers can distinguish production potentials for each crop in each region. For these purpose, in this case study, long term climate data of 7 meteorological stations collected and analyzed in Moghan and Ardabil regions. The considered parameters were: monthly mean temperature, monthly minimum and maximum temperature, growing degree days (GDD), annual precipitation, aridity index, potential evapotranspiration (ETP). Also, to classification climatically parameters and appointing their special distribution, digital elevation model (DEM) created by use of GIS software (ILWIS), then correlation between altitude and climatically parameters determined. In other step water balance diagrams with use of climatically parameters drew for each station. In the end assessment maps for studying moisture parameters had created for studied areas.

Keywords: Water balance, Climate, GIS, ILWIS, Ardabil, Moghan**مقدمه**

کمبود آب (Deficit) عبارت است از اختلاف بین تبخیر و تعرق حقیقی و تبخیر و تعرق پتانسیل و رطوبت اضافی (Surplus) عبارتست از آب اضافی که پس از تأمین نیاز آبی در اثر تبخیر و تعرق پتانسیل و همچنین تکمیل ظرفیت ذخیره رطوبت خاک، باقی می‌ماند و همان‌گونه که بیان گردید به صورت روان آب سطحی و نفوذ عمقی از دسترس خارج می‌گردد (De Pauw, E, ۱۹۹۹).

آگاهی از چگونگی تناسب و انطباق فعالیت‌های کشاورزی هر منطقه با شرایط آب و هوایی آن لازمه هرگونه فعالیت کشاورزی است. تأثیر عوامل آب و هوایی بر کشاورزی از سایر فعالیت‌ها بیشتر بوده و این موضوع به ویژه در شرایط زراعت دیم از اهمیت زیادتری برخوردار است. به همین دلیل شناخت روابط متغیرهای اقلیمی و تولیدات زراعی از اهمیت و ارزش اقتصادی و اجتماعی بالایی برخوردار می‌باشد (سازمان هواشناسی، ۱۳۵۷ ب، و کمالی، ۱۳۷۶). کاشت بی رویه محصولات دیم در مناطق نامساعد نه تنها باعث افزایش تولید نشده، بلکه منجر به تخریب منابع طبیعی و هدر رفتن سرمایه‌های ملی شده است (سازمان هواشناسی، ۱۳۵۷ الف).

سازمان خوار و بار جهانی (FAO, ۱۹۷۸) نواحی آگروکلیمایی افریقا را برای ۱۱ محصول عمده بر اساس طول دوره رشد پهنه‌بندی نموده و مناطق مساعد کشت هر محصول را تعیین کردند. Jallala (۱۹۸۱)، دو طبقه‌بندی آگروکلیمایی برای نواحی غربی ایالات متحده انجام داد که در طبقه‌بندی اول ۱۱ متغیر کلیمایی ماکزیمم، مینیمم و میانگین دمای سردترین و گرمترین ماه سال، میانگین دمای سالانه، تعداد روزهای بدون یخبندان در سال، بارندگی سالیانه، بارندگی زمستانه و بارندگی تابستانه را به کار گرفت و در طبقه‌بندی دوم سه متغیر ارتفاع، طول و عرض جغرافیایی را نیز اضافه نمود. Maluf و همکاران (۱۹۸۶) پهنه‌بندی آگروکلیمایی برزیل را برای محصول ذرت بر اساس تعداد درجه روزهای لازم برای رشد (Growing

Degree Day) و میزان کمبود آب منطقه انجام و مناسب ترین تاریخ کاشت را تعیین کردند. Ghaffari (۲۰۰۰) در حوزه آبریز Stour در ایالت Kent واقع در جنوب شرقی انگلستان، مناطق مناسب کشت سیب زمینی و گندم را با استفاده از اطلاعات اقلیم، خاک و توپوگرافی تعیین نمود. کمالی و کوچکی در سال ۱۳۷۰ براساس آمارهای دراز مدت آب و هوایی استان خراسان، نقشه‌های تناسب اقلیمی اراضی پنبه و چغندر قند را تعیین کردند (کمالی، ۱۳۷۶). سید جلالی (۱۳۷۸)، ارزیابی تناسب و تعیین مدل پتانسیل تولید اراضی برای گندم در منطقه میان آب شوشتر در استان خوزستان را به روش پارامتریک تعیین کرد. بازگیر (۱۳۷۸)، پتانسیل اقلیمی زراعت گندم دیم در استان کردستان را با استفاده از GIS و اطلاعات آب و هوایی (عمدتاً دما و بارندگی) تعیین و سپس با استفاده از نقشه DEM منطقه و هم‌پوشانی لایه‌ها، پهنه‌بندی‌های مختلف را انجام داد. برادران راد (۱۳۷۸) با استفاده از GIS، پهنه‌بندی اقلیمی مناطق آذربایجان را انجام دادند که در این تحقیق از سیستم طبقه‌بندی سلیمانینوف استفاده گردید. یزدان پناه جزی (۱۳۸۰) برای پهنه‌بندی مناطق کشت بادام دیم در استان آذربایجان شرقی، از آمار دراز مدت آب و هوایی بارندگی مورد نیاز، احتمال سرمازدگی در بهار، ضریب حرارتی مورد نیاز گیاه، شاخص رطوبت قابل دسترس و هم چنین نسبت بارش‌های پاییز و زمستان استفاده کرد. بیلان آبی منطقه‌ای، نیاز اتمسفری یا نیاز جوی آب، تقریباً به همان مفهوم تبخیر و تعرق پتانسیل (PET) می‌باشد. تبخیر و تعرق پتانسیل دقیقاً مرتبط با نیاز آبی محصول بوده و منعکس کننده نیاز آبی منطقه‌ای می‌باشد که بوسیله فاکتورهای جوی درجه حرارت، تابش، رطوبت و باد و... محاسبه می‌گردد (علیزاده، ۱۳۷۸). تبخیر و تعرق پتانسیل با بارندگی در مراحل زمانی مختلف رابطه تنگاتنگی دارد، بطوریکه وقتی میزان بارندگی بیش از تبخیر و تعرق پتانسیل باشد، برای تأمین ذخیره رطوبتی خاک، اندوخته می‌شود. این ذخایر رطوبتی در مراحل بعدی، متناسب با نیازهای آبی محصول

استفاده می‌گردد (Hatfield, J.L. ۱۹۹۰).

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه در شمال غربی کشور و بین مختصات جغرافیایی ۳۷°/۴۸' تا ۳۹°/۴۲' عرض شمالی و ۴۶°/۱۹' تا ۴۸°/۳۹' طول شرقی واقع شده است و مساحت آن ۱۷۶۷۷ کیلومترمربع می‌باشد (شکل ۱).

شکل ۱- موقعیت جغرافیائی منطقه مورد مطالعه در شمال غربی ایران

بانک‌های اطلاعاتی شامل: عوامل اقلیمی، بارندگی سالیانه منطقه، نسبت بارندگی‌های پاییز و بهار به کل باران سالیانه، درجه حرارت جمعی (GDD= Growing Period Duration)، تبخیر و تعرق پتانسیل (PET= Potential Evapotranspiration)، تبخیر و تعرق حقیقی (AET=Actual Evapotranspiration)، میزان کمبود و مازاد رطوبی ماههای سال، میانگین دمای سالیانه و موقعیت مکانی (طول و عرض جغرافیایی، ارتفاع و شیب) ایستگاهها بود که از منابع متعدد موجود جمع‌آوری و محاسبات لازم انجام و در GIS (نرم افزارهای ARC/INFO و ILWIS) ذخیره شد.

مقدار ضریب درجه حرارت جمعی GDD، با استفاده از روش مجموع درجه حرارت فعال (Heat units Accumulate) از رابطه زیر بدست می‌آید (کوچکی و نصیری، ۱۳۷۵).

$$HU = \left[\frac{T_{Max} + T_{Min}}{2} \right] \text{ IF } \frac{(T_{Max} + T_{Min})}{2} > T_{base}$$

که در این معادله:

T_M : حداکثر درجه حرارت روزانه بر حسب درجه سانتی گراد

T_m : حداقل درجه حرارت روزانه بر حسب درجه سانتی گراد

T_{base} : درجه حرارت پایه بر حسب درجه سانتی گراد

HU: واحد حرارتی یا تعداد درجه حرارت های مؤثر در طی مدت معین می باشد.

در این روش کلیه مقادیر درجه حرارت روزانه (بدون کسر کردن درجه حرارت پایه) در طی ایام رویش فعال گیاه با یکدیگر جمع می‌شوند با این استثناء که اگر میانگین درجه حرارت در یک روز از درجه حرارت پایه کمتر باشد، آن روز جزء مجموع قرار نمی‌گیرد. بنابراین اگر صفر پایه برای یک گیاه زراعی ۲ درجه سانتی گراد باشد، کلیه مقادیر متوسط درجه حرارت روزانه در روزهایی که بالاتر از این مقدار باشند با یکدیگر جمع خواهند شد (کوچکی و نصیری محلاتی، ۱۳۷۵). در این تحقیق کلیه مقادیر دمایی مورد نیاز از داده‌های آب‌وهوایی بدست آمده از مؤسسه تحقیقات دیم و سازمان جام آب استخراج گردیدند. دمای پایه یا صفر فیزیولوژیکی با توجه به بررسی منابع مختلف صفر درجه سانتی گراد در نظر گرفته شد و با جمع نمودن کلیه مقادیر دما روزانه بالاتر از دمای پایه، درجه حرارت فعال ماهانه بدست آمد. سپس با جمع نمودن درجه حرارت فعال ماهانه، مجموع درجه حرارت سالیانه برای هر کدام از ایستگاه‌های منطقه محاسبه گردید.

پس از بررسی اطلاعات اقلیمی موجود و هم چنین روش های مختلف تعیین تبخیر و تعرق پتانسیل، از روش های بررسی شده، روش پنمن - مونتیت به عنوان روش تعیین تبخیر و تعرق انتخاب گردید. معادله کلی پنمن - مونتیت بصورت ذیل می باشد (De Pauw, E. ۱۹۹۹):

$$PET = \frac{0.408\Delta(R_a - G) + \gamma \left[\frac{890}{T + 273} \right] U_2 (e_a - e_d)}{\Delta + \gamma(1 + 0.34U_2)}$$

که در این فرمول:

PET = تبخیر و تعرق گیاه مرجع (mm/day)

R_a = تابش خالص در سطح پوشش گیاهی (MJ/m)

این مطالعه متغیرهای هواشناسی طولانی مدت منطقه با دوره آماری ده ساله (۱۹۹۴-۲۰۰۳) که توسط ایستگاه‌های هواشناسی مختلف اعم از سینوپتیک و کلیماتولوژی جمع‌آوری شده بود، گردآوری و بررسی گردید. با توجه به این که تعدادی از ایستگاه‌ها اساساً فاقد آمار بوده یا آمار موجود در آنها از نظر طول دوره آماری جهت بررسی مناسب نبودند، از مطالعه حذف و تنها ایستگاه‌های دارای طول دوره آماری بلند مدت باقی ماند. علاوه بر آن، برای ایجاد هماهنگی در تلفیق داده‌ها و ایجاد نقطه کمکی و نشانه برای پیدا کردن مناطق هم‌باران و هم‌دما، از آمار و اطلاعات تعدادی از ایستگاه‌های خارج از محدوده طرح که نزدیک منطقه مطالعه بودند استفاده گردید (جدول ۱) در این بررسی فرض بر استفاده از ارقام مناسب منطقه با مدیریت‌های زراعی مرسوم و توصیه شده بود و در ضمن آبیاری، اطلاعات خاک و مسائل اجتماعی و اقتصادی مد نظر نبود.

جدول ۱- ایستگاه‌های مورد مطالعه منطقه مطالعاتی

نام ایستگاه	طول جغرافیایی	عرض جغرافیایی	بارندگی سالیانه mm	ارتفاع (متر)
سرعین اردبیل	۴۸°/۰۵'	۳۸°/۱۰'	۴۰۹	۱۷۵۰
اردبیل	۴۷°/۱۷'	۳۸°/۱۵'	۳۰۶	۱۳۴۲
اهر	۴۷°/۰۳'	۳۷°/۳۹'	۳۱۴	۱۳۰۰
مشیران	۴۷°/۳۱'	۳۸°/۴۲'	۲۱۰	۷۰۰
پارس آباد مغان	۴۷°/۵۴'	۳۹°/۳۹'	۲۸۱	۴۵
* آستانرا	۴۸°/۵۲'	۳۸°/۲۵'	۱۲۹۷	--
* سراب	۴۷°/۳۲'	۳۷°/۵۶'	۲۳۷	۱۶۸۲

* ایستگاه‌های خارج از منطقه مطالعاتی

$$\begin{aligned}
 SM_t &= \text{ذخیره رطوبتی خاک در زمان قبل از مرحله } t - 1 \\
 PET_t &= \text{تبخیر و تعرق پتانسیل در مدت زمان } t \\
 AET_t &= \text{تبخیر و تعرق حقیقی در مدت زمان } t \\
 D_t &= \text{کمبود رطوبت در مدت زمان } t \\
 S_{max} &= \text{ماکزیمم ظرفیت ذخیره رطوبت در عمق ریشه} \\
 Su &= \text{مازاد رطوبت می‌باشد.}
 \end{aligned}$$

داده‌های آب‌وهوایی مورد نیاز برای محاسبه بیلان آبی منطقه مورد مطالعه از اطلاعات آماری جمع‌آوری شده از سازمان جام‌آب و مؤسسه تحقیقات کشاورزی دیم، استخراج گردید و پس از محاسبه میزان بارندگی، تبخیر و تعرق حقیقی و پتانسیل، با استفاده از نرم‌افزار EXCEL اقدام به ترسیم نمودارهای بیلان آبی منطقه برای هر یک از ایستگاه‌های منطقه مطالعاتی گردید.

برای پهنه بندی پارامترهای رطوبی مورد نظر از نرم افزار ILWIS که یکی از نرم افزارهای سامانه های اطلاعات جغرافیایی می باشد استفاده گردید. همچنین با استفاده از این نرم افزار و توابع موجود در آن، و برای تعیین توزیع فضایی پارامترهای رطوبی مورد نظر، مدل دیجیتالی ارتفاع (DEM) منطقه ترسیم و سپس همبستگی بین پارامترهای اقلیمی و ارتفاع تعیین شدند.

برای پهنه بندی روش های مختلف موجود و بکار گرفته شده مورد بررسی قرار گرفتند و در کل پس از بررسی روش های موجود، از روش تناسب بندی استفاده گردید. در این روش با توجه به حدود محدودیت ها، بر اساس میزان پارامتر مورد نظر لایه‌هایی بر اساس دسته بندی حدود مقادیر مورد نظر تعیین می گردد. سپس بر اساس این تقسیمات حدود لایه های پهنه بندی تعریف می گردد. و در پایان با استفاده از توابع و قابلیت نرم افزار لایه پهنه بندی مربوطه ایجاد می گردد. به طور مثال در صورت موجود بودن میزان بارندگی یک ناحیه، ابتدا حدود بارندگی با توجه به خطوط هم بارندگی تعیین می گردد. اگر منطقه دارای ۸۰۰ میلی متر بارندگی باشد خطوط تقسیمات بارش بنا بر نیاز می تواند ۱۰۰ یا ۲۰۰ و یا ۳۰۰ میلی متر تعیین گردد. سپس بر حسب این خطوط پهنه بندی منطقه صورت می گیرد. هر قدر حدود تقسیمات کمتر باشد، تعداد مناطق پهنه بندی بیشتر و در نتیجه نتایج دقیق تر خواهند بود.

در این تحقیق نیز پس از تقسیم بندی خطوط هم میزان، با استفاده از روابط و توابع موجود در نرم افزار، نقشه های پهنه بندی هر کدام از پارامترهای رطوبی مورد نظر تهیه گردید.

بحث و نتایج

تعیین الگوی بیلان آبی منطقه

با توجه به تأثیر عمده و با اهمیت رطوبت و دما در کشت دیم و همچنین نیاز به تعیین میزان ذخایر آبی و یا کمبود آب در منطقه در ماه های مختلف که همبستگی مستقیم با میزان محصول و رشد گیاه دارد، الگوی بیلان آبی منطقه‌ای برای هر یک از ایستگاه ها ترسیم گردید (اشکال ۲، ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸). در این تحقیق زمان شروع محاسبات مطابق با ماه سپتامبر، یعنی ماه قبل از شروع نزولات فعلی منطقه که ماه اکتبر می‌باشد، در نظر گرفته شده است که این دوره به عنوان پرپود رطوبی (Hydrological cycle) بیان می‌شود. البته برای نشان دادن پرپود رطوبی یا دوره مطالعه می‌توان تاریخ‌های مختلف

$$\begin{aligned}
 T &= \text{متوسط دمای هوا در ارتفاع } 2 \text{ متری از سطح زمین } (C^\circ) \\
 CU_p &= \text{سرعت باد در ارتفاع } 2 \text{ متری از سطح زمین } (ms^{-1}) \\
 ea - ed &= \text{کمبود فشار بخار در ارتفاع } 2 \text{ متری } (Kpa) \\
 \Delta &= \text{شیب منفی فشار بخار } (Kpa^\circ C^{-1}) \\
 \gamma &= \text{ضریب رطوبتی } (Kpa^\circ C^{-1}) \\
 G &= \text{شار گرما به داخل خاک } (MJmd) \text{ می‌باشد}
 \end{aligned}$$

در این تحقیق ابتدا PET روزانه (برای یک روز) برای هر کدام از ایستگاه‌های منطقه محاسبه، سپس از طریق ضرب عدد بدست آمده بر تعداد روزهای هر ماه PET ماهانه برای هر ایستگاه محاسبه شد و داده‌های بدست آمده برای تهیه لایه تبخیر و تعرق پتانسیل با استفاده از نرم‌افزار ILWIS، به کار گرفته شد. روش اولیه در محاسبه بیلان آبی اولین بار توسط Mathre و Thornthwaite (۱۹۵۵) بیان گردید (Hatfield, J.L. ۱۹۹۰). بطور کلی و در زبان ساده می‌توان بیلان آبی را به صورت ذیل بیان نمود:

هرز آب + مقدار نفوذ + تبخیر و تعرق پتانسیل + تغییرات رطوبت خاک = آب آبیاری + آب باران

روش نگهداری محاسبات ساده است. هر ماه مقدار تبخیر و تعرق از ذخیره رطوبت خاک کاسته می‌شود و مقدار نزولات به آن اضافه می‌شود. مقداری از آب باران که بیش از ظرفیت ذخیره رطوبت خاک است به عنوان آب اضافی بحساب آمده و شامل هرز آب سطحی و مقدار نفوذ عمقی می‌باشد. اگر بیلان آب به صفر برسد خشکی حادث شده و تبخیر و تعرق متوقف می‌شود (علیزاده، ۱۳۷۸).

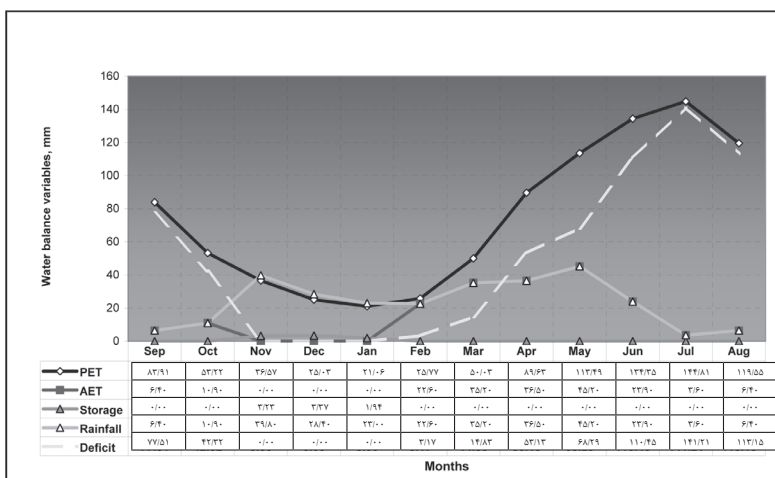
برای محاسبه بیلان آب در یک دوره کامل، جمع کل تبخیر و تعرق حقیقی و مقدار کمبود باید معادل تبخیر و تعرق مطلق شده و در حالی که جمع کل تبخیر و تعرق حقیقی و مقدار رطوبت اضافی باید معادل میزان نزولات جوی گردد (Atfield, J.L. ۱۹۹۰). ساده ترین شکل محاسبه بیلان آبی برای بیلان آبی منطقه‌ای به شرح زیر می‌باشد:

$$\begin{aligned}
 AET_t = PET_t \quad & \text{If } P_t + SM_{t-1} \geq PET_t \\
 D_t &= 0 \\
 \text{if } P_t + SM_{t-1} - PET_t < S_{max} \\
 SM_t &= P_t + SM_{t-1} - PET_t \\
 Su &= 0 \\
 \text{if } P_t + SM_{t-1} - PET_t \geq S_{max} \\
 SM_t &= S_{max} \\
 Su &= P_t + SM_{t-1} - PET_t - S_{max}
 \end{aligned}$$

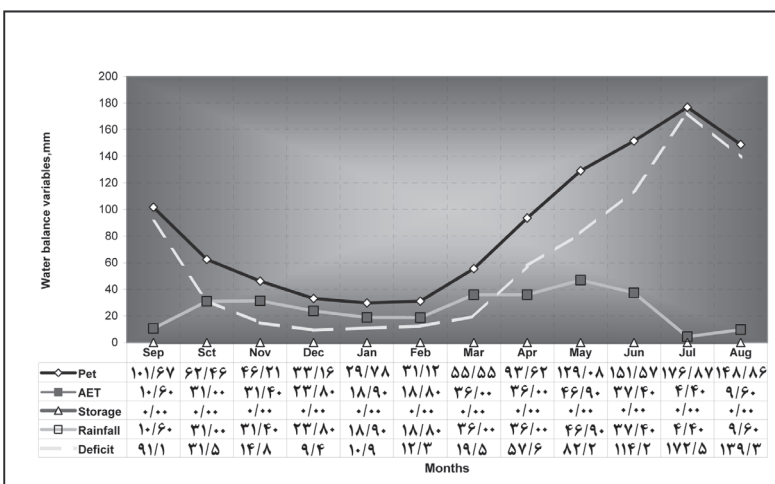
$$\begin{aligned}
 AET_t = P_t + SM_{t-1} \quad & \text{if } P_t + SM_{t-1} < PET_t \\
 D_t &= PET_t - AET_t \\
 SM_t &= 0 \\
 Su &= 0
 \end{aligned}$$

در این محاسبات برای یکسان شدن مؤلفه ها، همگی واحدها بر حسب میلی متر (mm) بیان گردیده است. که در این فرمول (De Pauw, E. ۱۹۹۹):

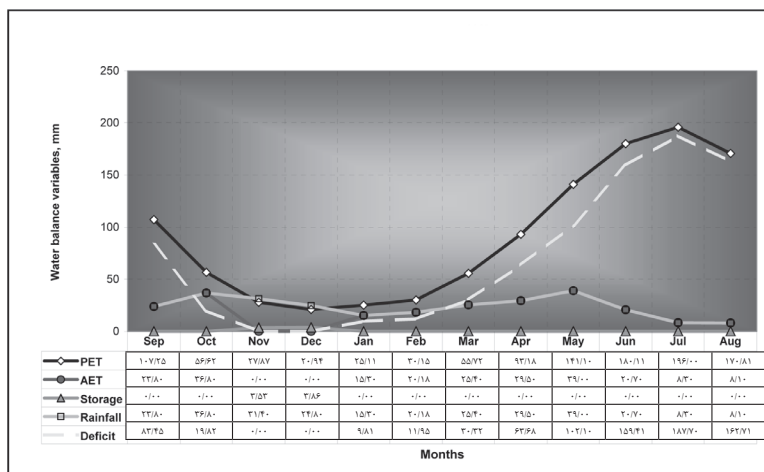
$$\begin{aligned}
 P_t &= \text{بارندگی در مدت زمانی } t \\
 SM_t &= \text{ذخیره رطوبتی خاک در مدت زمان } t
 \end{aligned}$$

شکل ۲- الگوی بیلان آبی ایستگاه اردبیل.

شکل ۳- الگوی بیلان آبی ایستگاه اهواز

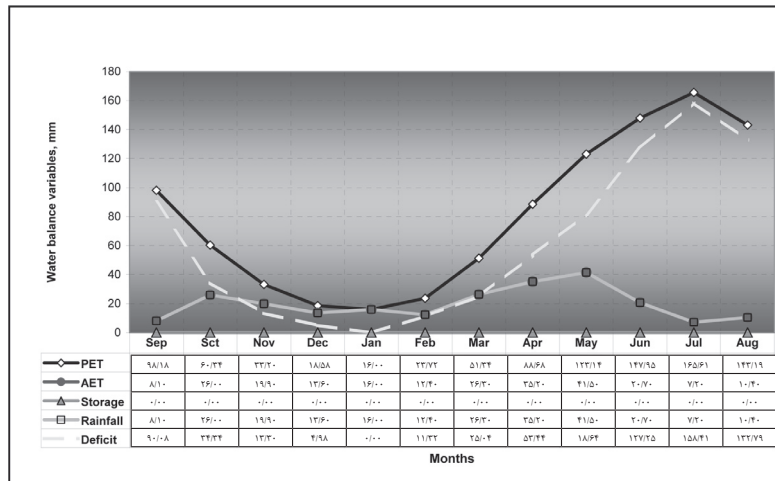

شکل ۴- الگوی بیلان آبی ایستگاه پارس آباد مغان.

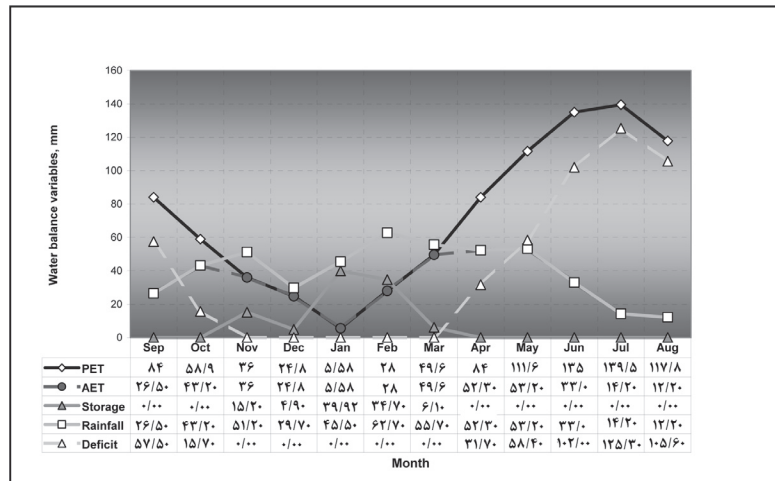
را در نظر گرفت که بستگی به اقلیم، نوع و الگوی کشت منطقه دارد. همان گونه که مشاهده می شود الگوی بیلان رطوبی در ایستگاه های دارای روندهای مختلف می باشد. در تمامی ایستگاه ها بارندگی ها (Rainfall) از ماه سپتامبر تقریباً شروع می شوند و با نزدیک شدن به فصل زمستان به میزان آن افزوده می گردد. از طرفی با کاهش دما

میزان تبخیر و تعرق پتانسیل (PET) نیز کاهش می یابد. در اغلب ایستگاه ها کمترین میزان مربوط به ماه ژانویه می باشد. بیشترین میزان بارندگی مربوط به ایستگاه آستارا و ماه اکتبر می باشد. بیشترین میزان تبخیر و تعرق پتانسیل نیز مربوط به ایستگاه مشیران و ماه جولای می باشد. با افزایش مقدار بارندگی و هم چنین افزایش رطوبت خاک مقدار AET نیز افزایش می یابد. در ماه هایی که میزان بارندگی بیش از تبخیر و تعرق پتانسیل (PET) است، منحنی AET مطابق با PET می باشد. در این ماه ها رطوبت اضافی در خاک ذخیره می گردد و مقدار آن بستگی به میزان بارندگی و جنس خاک دارد. در اکثریت ایستگاه ها مشاهده می گردد که با عبور زمستان و با افزایش دما، افزایش PET و کاهش بارندگی، منحنی کمبود رطوبت

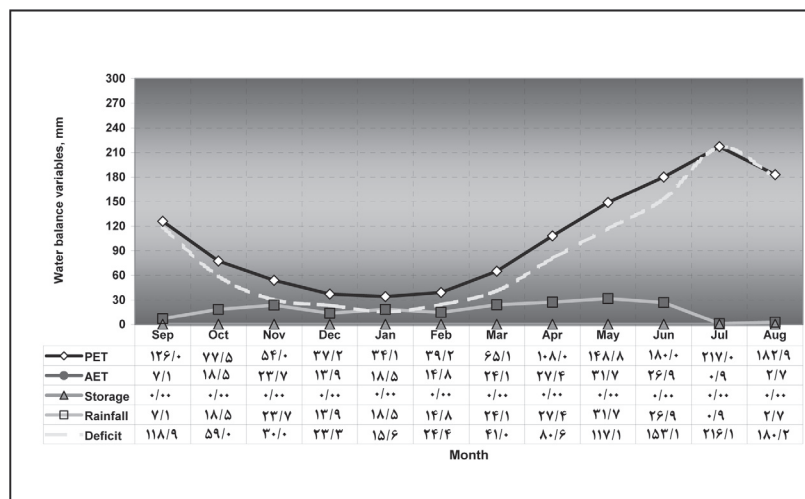
(Deficit) افزایش می یابد. در این ماه ها میزان AET مطابق با بارندگی می باشد و دو منحنی برهم تطابق دارند. ذخیره رطوبی موجود در خاک برای جبران کمبود رطوبت در برابر افزایش PET مصرف می گردد. البته در ایستگاه آستارا که خارج از محدوده مطالعاتی می باشد، با توجه به آب و هوای مرطوب حاکم بر منطقه مشاهده می گردد که در اکثر ماه ها به غیر از ۳ ماه تابستان که مصادف با افزایش دما و به تبع آن افزایش میزان تبخیر و تعرق و کمبود رطوبت می باشد، منطقه دارای رطوبت بالا می باشد و از نظر رطوبی مشکلی وجود ندارد، ولی با در نظر گرفتن رطوبت بالا بروز برخی از مشکلات همچون انتشار بیماری های قارچی از مهم ترین عوامل محدود کننده در این منطقه بشمار می آید. همانگونه که در نمودارها مشاهده می گردد اصلی ترین مشکل در منطقه از نظر رطوبی عبارتست از، کاهش نزولات جوی و افزایش سریع دما در ماههای اولیه بعد از دوره سرما و بالطبع افزایش سریع تبخیر و تعرق که باعث مصرف و اتمام سریع مخازن رطوبتی خاک گردیده و عملاً گیاه را در مراحل پایانی دوره رشد با تنش رطوبتی مواجه می کند.

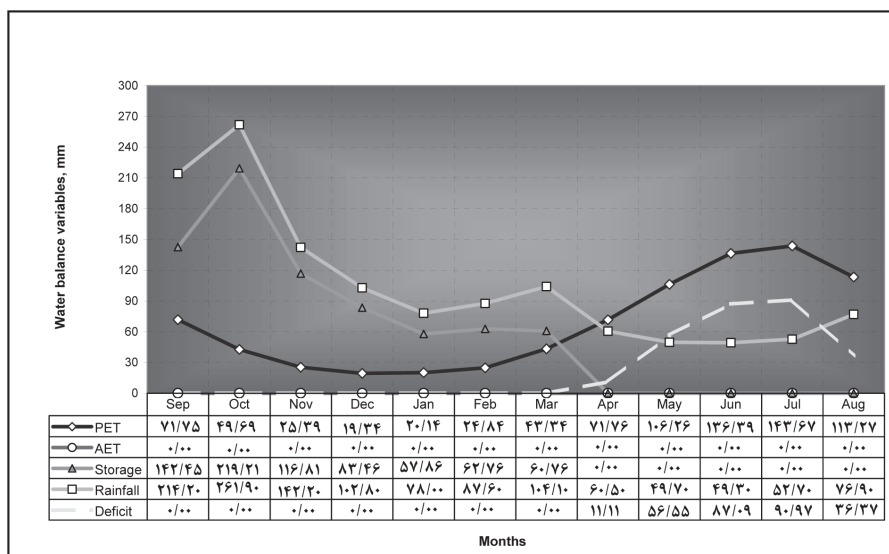
شکل ۵- الگوی بیلان آبی ایستگاه سراب.

شکل ۶- الگوی بیلان آبی ایستگاه سرعین.

شکل ۷- الگوی بیلان آبی ایستگاه مشیران.

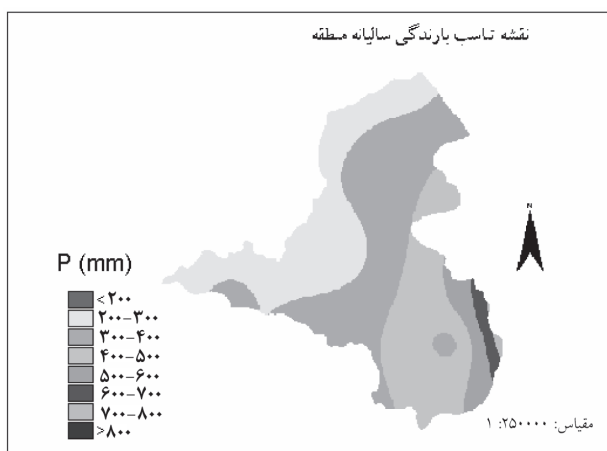

شکل ۸- الگوی بیلان آبی ایستگاه آستانارا.

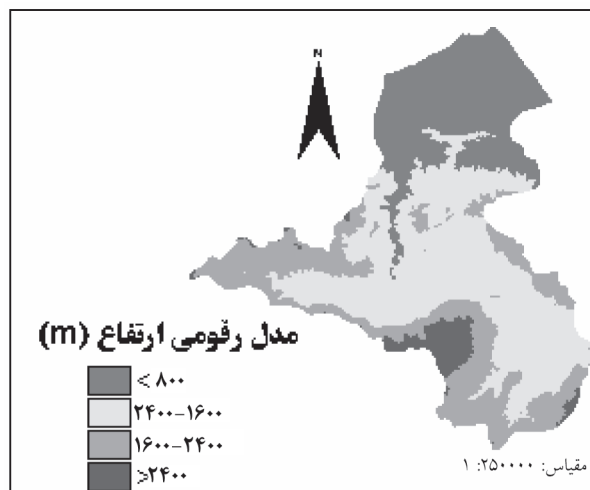
مطالعه میزان بارندگی سالیانه تعیین (جدول ۱) و سپس نقشه خطوط هم‌باران سالانه رسم گردید (شکل ۱۰). همان طوری که در این شکل مشاهده می‌شود مناطق شمال و شمال غربی دارای بارندگی معادل ۳۰۰-۲۰۰ میلی متر (۳۱٪)، قسمت‌های میانی بین ۳۰۰ تا ۴۰۰ میلی متر (۳۷٪) و مناطق شرقی، جنوب و جنوب شرقی بیش از ۴۰۰ میلی متر (۳۲٪) بارندگی برخوردار هستند.

نقشه مدل رقومی ارتفاع منطقه (DEM): برای تهیه این نقشه، از نقشه ۱:۲۵۰۰۰۰ توپوگرافی

منطقه استفاده شد. برای این منظور، ابتدا نقشه‌ها اسکن شده و سپس به نرم‌افزار ILWIS انتقال یافت. در این محیط نرم افزاری، با استفاده از امکانات موجود در نرم افزار، خطوط ۱۰۰ متری، رقومی، ویراستاری و ارزش گذاری شده و سپس با استفاده از توابع درونیابی این نرم افزار، نقشه مدل

شکل ۱۰- نقشه هم باران منطقه مورد مطالعه

شکل ۹- نقشه مدل رقومی ارتفاع منطقه مورد مطالعه

رقومی ارتفاع منطقه تهیه گردید (شکل ۹).

نقشه هم نسبت بارندگی پائیز و بهار به کل باران سالیانه در زراعت دیم علاوه بر مجموع بارندگی سالیانه، پارامتر دیگری که از اهمیت بسزایی برخوردار می‌باشد، توزیع بارندگی در طول دوره رشد می‌باشد (بازگیر، ۱۳۷۸ و کوچکی و نصیری، ۱۳۷۵). وجود رطوبت کافی در مرحله سبزیگی گیاه برای رشد و استقرار گیاه بسیار ضروری می‌باشد. همچنین در

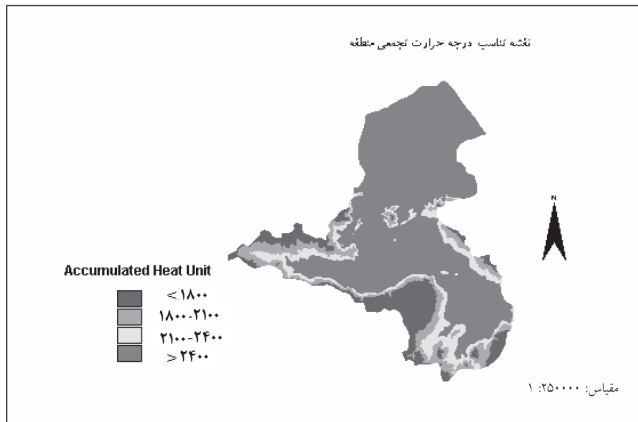
نقشه هم باران

برای بررسی الگوی بارش و نزولات جوی منطقه، از آمار بلندمدت نزولات جوی بصورت ماهانه و سالانه استفاده گردید. ابتدا برای ایستگاه‌های مورد

نسبتاً خوب و مناسبی برخوردار می‌باشند.

نقشه هم درجه حرارت تجمعی:

نیاز حرارتی (GDD) با توجه به درجه حرارت تجمعی هر کدام از ایستگاه‌های منطقه مورد مطالعه نقشه هم درجه حرارت تجمعی سالیانه برحسب ارتفاع رسم گردید (شکل ۱۳). در بخش عمده منطقه (۵۴٪) از نظر درجه حرارت تجمعی، بالای ۲۳۰۰ درجه-روزی باشد، هم چنین بخشی از منطقه (۲۸٪) دارای درجه حرارت تجمعی ۲۵۰۰-۲۰۰۰ درجه-روز هستند. در بخشی از نواحی مرتفع و حواشی مناطق کوهستانی (۱۸٪) کمتر از ۲۰۰۰

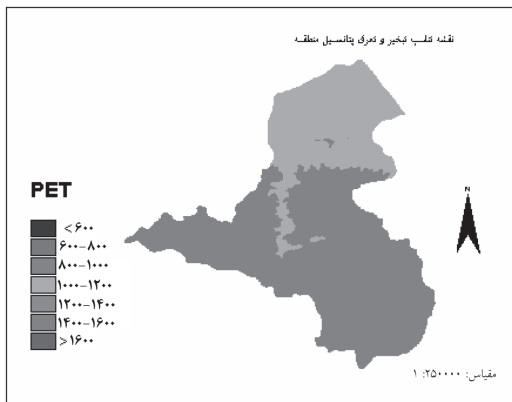

شکل ۱۳- نقشه هم درجه حرارت تجمعی منطقه مورد مطالعه

درجه-روز دارند.

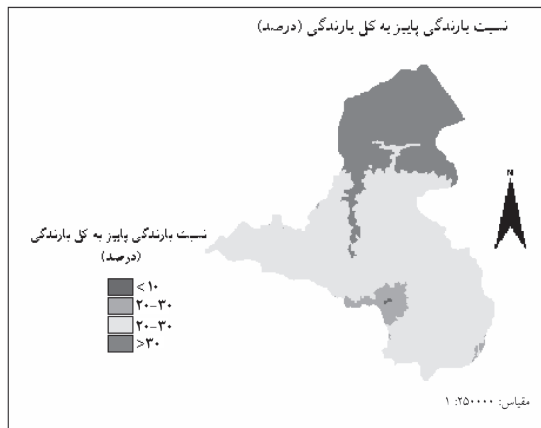
نقشه هم تبخیر و تعرق پتانسیل:

میزان تبخیر و تعرق پتانسیل برای تمامی ایستگاه‌های منطقه مورد مطالعه، با استفاده از روش پنمن-مانتیت محاسبه (De Paw, ۱۹۹۹; Sys et al, ۱۹۹۱) و سپس نقشه هم تبخیر و تعرق پتانسیل رسم شد (شکل ۱۴). محدوده تبخیر و تعرق پتانسیل در کمترین حد ۴۰۰ میلی‌متر، و در بیشترین حد ۱۲۰۰ میلی‌متر تعیین و مشاهده شد که منطقه مورد مطالعه کلاً دارای دو ناحیه تناسبی می‌باشد. قسمت اعظم نواحی مرکزی، جنوبی، شرقی و غربی (۷۱٪ مساحت منطقه)، دارای ۸۰۰ تا ۱۰۰۰ میلی‌متر و ناحیه بعدی که شامل بخش‌های شمالی یعنی دشت مغان و پارس‌آباد (۲۹٪) است دارای بیش از ۱۰۰۰ میلی‌متر (۱۲۰۰-۱۰۰۰) تبخیر و تعرق پتانسیل

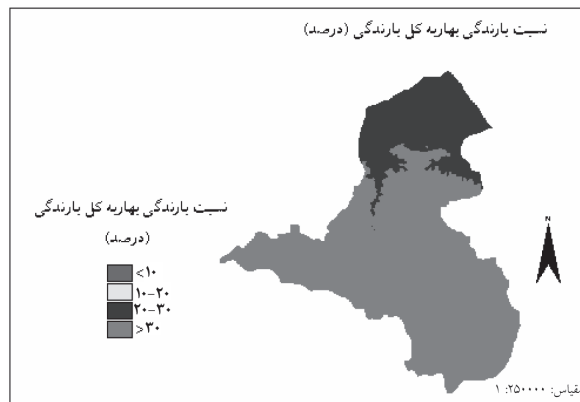

شکل ۱۴- نقشه هم تبخیر و تعرق پتانسیل منطقه مورد مطالعه

فصل بهار که مصادف با گل‌دهی و رشد دانه می‌باشد با توجه به گرم شدن هوا و افزایش تبخیر و تعرق، نیاز رطوبتی گندم نیز افزایش می‌یابد. ریزش باران در این مراحل می‌تواند تأثیر بسزایی در رشد و تولید محصول داشته باشد. با توجه به اهمیت این موضوع، نقشه نسبت بارندگی پائیز و بهار به کل بارندگی سالیانه تهیه گردیدند. با بررسی نقشه تناسب بارندگی پائیز به بارندگی سالیانه (شکل ۱۱) مشاهده می‌گردد که در بخش وسیعی از منطقه که شامل قسمت‌های مرکزی، شرقی و جنوبی می‌باشد (۶۸٪)، ۲۰ تا ۳۰ درصد بارندگی‌ها در پائیز نازل می‌گردد. در قسمت‌های شمالی که شامل منطقه دشت مغان، بیله سوار و پارس‌آباد می‌باشد (۲۴٪)، ۳۰ تا ۴۰ درصد بارندگی‌ها در پائیز اتفاق می‌افتد و بالاخره در قسمت‌های کوچکی از منطقه که عمدتاً شامل نواحی کوهستانی می‌باشد (۷٪)، ۱۰ تا ۲۰ درصد بارندگی‌ها در پائیز نازل می‌گردد. هم چنین با تهیه و بررسی نقشه نسبت بارندگی بهار به بارندگی سالیانه (شکل ۱۲) مشاهده می‌گردد که در قسمت اعظم منطقه (۶۸٪) که شامل قسمت‌های مرکزی، شرقی و جنوبی منطقه مورد مطالعه می‌باشد، ۳۰-۴۰ درصد بارندگی‌ها در بهار نازل می‌شوند. در نواحی شمالی (۲۳٪) که شامل دشت مغان و مناطق تابعه می‌باشد، ۲۰-۳۰ درصد بارندگی‌ها در پائیز صورت می‌گیرد. علاوه بر این، در قسمت‌های کوهستانی (۹٪ منطقه)، بیش از ۴۰ درصد بارندگی در بهار رخ می‌دهد. با توجه به این دو نقشه می‌توان استنباط نمود که بارندگی‌ها در این منطقه از پراکندگی

شکل ۱۱- نسبت بارندگی پائیز به کل بارندگی سالیانه

شکل ۱۲- نسبت بارندگی بهار به کل بارندگی سالیانه

می‌باشد.

خشک می‌باشد، میتوان کاربردهای دیگری هم چون مرتع داری را برای این مناطق در نظر گرفت.

در کل دخالت دادن عوامل و پارامترهای دیگری هم چون رطوبت نسبی، جهت جغرافیایی، ساعات آفتابی، روزهای یخبندان، ساختمان و بافت خاک، ترکیبات شیمیایی خاک منطقه و... جهت بدست آوردن نتایج هرچه دقیق تر در زمینه پتانسیل کاشت در منطقه مورد مطالعه بسیار سودمند و مفید خواهد بود، که استقرار ایستگاه های هواشناسی بیشتر در منطقه و ثبت دقیق آمارهای روزانه و ماهانه برای دست یابی به نتایج دقیق آماری لازمه دست یابی به این اطلاعات می‌باشد. همچنین استفاده از روش ها و عملیات بهزراعی هم چون آیش، تراس بندی، استفاده از مالچ، زدن شخم عمود بر شیب و... برای ذخیره هرچه بیشتر رطوبت در خاک، انجام اقدامات به نژادی و اصلاحی جهت تعیین، تهیه و فرآوری ارقام مناسب کشت در منطقه مورد مطالعه توسط مراکز تحقیقاتی و ارائه آنها به زارعین منطقه از طریق انجام فعالیت‌های مستمر آموزشی و ترویجی از جمله پیشنهادات این تحقیق و بررسی می‌باشد.

پاورقی‌ها

- 1- Digital Elevation Model
- 2- The Simple Limitation Approach

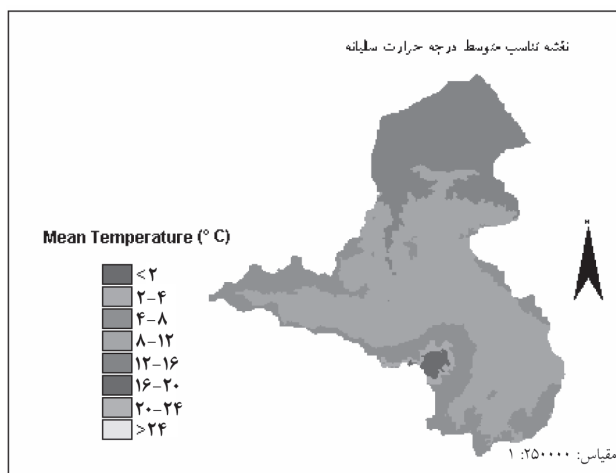
منابع مورد استفاده

- ۱- بازگیر، س (۱۳۷۸) بررسی پتانسیل اقلیمی زراعت گندم دیم (مطالعه موردی استان کردستان). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۲- برادران راد، ر. (۱۳۷۸) پهنه بندی اقلیمی با استفاده از GIS (مطالعه موردی شمال غرب ایران). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.
- ۳- سازمان هواشناسی کشور. (۱۳۵۷) الف) راهنمای نیازمندیها و محدودیت های کشاورزی ۱۵ محصول ایران. انتشارات سازمان هواشناسی کشور.
- ۴- سازمان هواشناسی کشور. (۱۳۵۷) ب) مطالعات هواشناسی کشاورزی (جلد اول). مهندسين مشاور کوانتا، انتشارات سازمان هواشناسی کشور.
- ۵- سيد جلالی، س.ع. (۱۳۷۸) ارزیابی تناسب و تعیین مدل پتانسیل تولید اراضی برای تولید گندم در منطقه میان آب شوشتر استان خوزستان. مؤسسه تحقیقات آب و خاک، نشریه فنی شماره ۱۰۶۴.
- ۶- علیزاده، ا. (۱۳۷۸) رابطه آب و خاک و گیاه، دانشگاه امام رضا، انتشارات آستان قدس رضوی.
- ۷- کمالی، غ.ع. (۱۳۷۶) بررسی اکولوژیکی تواناییهای دیمزارهای غرب کشور از نظر اقلیمی با تأکید خاص بر گندم دیم. رساله دکتری، دانشگاه آزاد واحد مرکزی تهران.
- ۸- کوچکی، ع. و نصیری محلاتی، م. (۱۳۷۵) اکولوژی گیاهان زراعی (چاپ سوم). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد
- ۹- مهندسين مشاور جاماب. (۱۳۷۷) طرح جامع آب کشور (حوزه آبریز ارس). انتشارات وزارت نیرو.
- ۱۰- یزدان پناه جزئی، ح.ا. (۱۳۸۰) بررسی آگروکلیمایی کشت بادام دیم (مطالعه موردی استان آذربایجان شرقی). پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هواشناسی دانشگاه کرج.

11-Cook, H. F. (1991) Nitrate protection zones, targeting and land

نقشه هم درجه حرارت متوسط سالیانه:

این نقشه با استفاده از میانگین دمایی سالیانه ایستگاه‌ها تهیه گردید (شکل ۱۵). همانطوریکه ملاحظه می‌شود نواحی شمال و شمال غربی که شامل مناطق مغان و پارس آباد می‌باشد (۲۴٪ مساحت منطقه) از نظر درجه حرارت دارای درجه حرارت بیش از ۱۲ درجه سانتی گراد می‌باشند، در نواحی میانی، غربی و جنوبی (۵۴٪ مساحت منطقه) بین ۸-۱۲ درجه

شکل ۱۵-نقشه هم میانگین دمای متوسط سالیانه منطقه مورد مطالعه

سانتی گراد و نواحی مرتفع کوهستانی و حواشی آنها (۲۲٪ مساحت منطقه) دارای پس از انجام مطالعه و بررسی پارامترهای اقلیمی، نمودارها و نقشه های بدست آمده، مشاهده گردید: در اکثر ایستگاه های مورد مطالعه میزان تبخیر و تعرق پتانسیل (PET) در اغلب ماه های سال بیش از میزان بارندگی میباشد که این موضوع مبین آب و هوای نیمه خشک منطقه می‌باشد. هم چنین مشاهده می‌شود که میزان ذخیره رطوبتی به استثنای معدودی از ماه های سرد، در حد صفر یا نزدیک صفر میباشد، که نشان دهنده رابطه تنگاتنگ تبخیر و تعرق پتانسیل با بارندگی در مراحل زمانی مختلف می‌باشد (علیزاده، ۱۳۷۸). بطوری که وقتی میزان بارندگی بیش از تبخیر و تعرق پتانسیل باشد، برای تأمین ذخیره رطوبتی خاک، اندوخته می‌شود. این ذخایر رطوبتی در مراحل بعدی، متناسب با نیازهای آبی محصول استفاده می‌گردد (Hatfield, J.L ۱۹۹۰). البته این مسئله در مورد ایستگاه آستارا که به عنوان یک ایستگاه کمکی و خارج از محدوده بشمار می‌آید و در ناحیه ای مرطوب قرار دارد، مستثنی می‌باشد. با توجه به اقلیم خشک و نیمه خشک که بر اکثریت منطقه حکمفرم میباشد و همچنین بدلیل کمبود ذخایر رطوبتی، بالا بودن میزان تبخیر و تعرق پتانسیل نسبت به میزان بارندگی و... استفاده از واریته های مقاوم به خشکی در منطقه از ضروریات اولیه در موفقیت زراعت، محصولاً زراعت دیم می‌باشد. بعلاوه باتوجه به کوتاهی دوره رشد ثانویه در منطقه مورد مطالعه، استفاده از واریته های زودرس با دوره رشد کوتاه و در عین حال مقاوم به خشکی، تولید محصول قابل قبول و پایدار را تضمین می‌نماید. در برخی مناطق همچون مشیران که دارای بارندگی کمتر از حد مناسب برای دیم کاری، دوره رشد نامناسب و اقلیم

current and climate change scenarios in the Stour Catchment, Kent, UK. PhD thesis, Wye College, University of London.

17-Hatfield, J.L.(1990) Agrolimatology of Semiarid Lands, *Advances in Soil Science*, Vol.13, PP:9-23.

18-Jallala, A. M. (1981) *Geo-climate zones in the western region and their impact on agricultural productivity*. MSc. Thesis, University of Idaho.

19-Maluf, J. R. T.(1986) Agroclimatic zoning of maize crop for the state of Riogrand. *Agronomia- Sulriograndens*, Vol.22, No.2, pp:261-281.

use over an aquifer. *Land Use Policy*, January 1991, pp.16-28.

12-De Paw, E. (1999) *Evapotranspiration and Crop Water Requirement*. ICARDA.

13-De Paw, E.(2000) *Growing Period Analysis*. ICADRA.

14- Dent, D., and Young, A.(1981) *Soil survey and land evaluation*. Allen and Unwin, London.

15-FAO.(1978) *Methodology and results for Africa*. Food and Agricultural Organization of The United Nations, Rome, Vol.1, pp:158.

16- Ghaffari, A. (2000) *Application of GIS and crop simulation modeling to assess crop suitability and production potential under*

